

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: J. H., zastoupen: ARIADNA s.r.o., IČ: 64581144,** se sídlem Bořivojova 21, 130 00 Praha 3, **proti žalovanému: Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2012, č.j. 60807/12-1100-602925,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žalobce n e m á právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému s e toto právo n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Finanční úřad ve Svitavách (dále „správce daně“) provedl u žalobce daňovou kontrolu daně z příjmů za zdaňovací období roku 2002. V průběhu daňové kontroly zjistil, že žalobce vkládal do pokladny peněžní prostředky v celkové výši 2.420.001 Kč, o nichž bylo přitom účtováno jako o vlastních vkladech bez vlivu na základ daně. Správci daně přitom s ohledem na hospodářské výsledky z předchozích zdaňovacích období žalobce vznikly pochybnosti o původu těchto finančních prostředků. Na základě výsledku daňové kontroly byl dodatečným

platebním výměrem stanoven základ daně ve výši 1.190.698 Kč a dodatečně byla vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2002 ve výši 341.445 Kč. Žalobce napadl dodatečný platební výměr odvoláním, v němž sporoval zjištěný skutkový stav a právní posouzení věci. Finanční ředitelství v Hradci Králové odvolání zamítlo a napadený dodatečný platební výměr potvrdilo rozhodnutím ze dne 12.12.2006, č.j. 2643/110/2006-Ha, přičemž toto rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.11.2007, č.j. 31 Ca 22/2007-25. Na základě kasační stížnosti žalovaného byl uvedený rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11.9.2008, sp. zn. 9 Afs 20/2008. Následně Krajský soud v Hradci Králové opětovně rozsudkem ze dne 29.1.2009, sp. zn. 31 Ca 185/2008 zrušil původní rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Po vydání nového rozhodnutí v odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 26.10.2009, č.j. 7219/09- 1100-602925 zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28.5.2010, č.j. 31 Ca 94/2009-35, přičemž toto rozhodnutí krajského soudu bylo ke kasační stížnosti žalovaného zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2011, č.j. 9 Afs 64/2010-74. Krajský soud v Hradci Králové pak rozsudkem ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152 zrušil opětovně rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 28.5.2010, č.j. 31 Ca 94/2009-35. Finanční ředitelství v Hradci Králové vydalo na základě právního názoru krajského soudu rozhodnutí ze dne 22.11.2012, č.j. 60807/12-1100-602925, jímž byl dodatečně stanovený základ daně ve výši 1.190.698 Kč snížen na 1.168.093 Kč a dodatečně vyměřená daň ve výši 341.445 Kč byla snížena na 334.213 Kč. Toto posledně uvedené a v záhlaví tohoto rozsudku citované rozhodnutí napadl žalobce včasnou žalobou (§ 72 odst.1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce tvrdil nezákonnost napadeného rozhodnutí s tím, že v průběhu řízení došlo k závažným pochybením.

Ad 1) Žalobce namítal nesprávný postup správce daně týkající se důkazní povinnosti, když tvrdil nezákonnost výzvy k prokázání skutečnosti ze dne 6.4.2009, č.j. 22684/09/263931601105, přičemž odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 29/05 a IV ÚS 402/99.

Ad 2) Žalobce namítal nesprávné vyhodnocení naturálního plnění od ZOD Žichlínek.

Ad 3) Žalobce napadl vyhodnocení výše disponibilních prostředků na počátku zdaňovacího období roku 2002, vratky půjčky od pana N. v částce 1.200.000 Kč a povinnosti vyslechnout navrhované svědky. Žalobce navrhl výslech dvou přesně určených svědků a O. N., kteří měli být přítomni při předávání peněz. Tyto osoby pak nebyl schopen řádně identifikovat (tj. včetně místa pobytu) ani při jednání krajského soudu dne 11.9.2013.

Ad 4) Žalobce tvrdí zkrácení svého procesního práva, když nebyl přizván k projednání doplněného odvolacího řízení před vydáním rozhodnutí ve věci.

Ad 5) žalobce tvrdil, že nebyl řádně vyhodnocen přívklad z pojistné smlouvy na kapitálové životní pojištění obdrženy 22.6.2001 ve výši 1.004.338 Kč za zdaňovací období roku 2002.

Ze všech shora uvedených důvodů navrhl žalobce zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný zejména poukázal na nepřipustnou opětovnost žalobních bodů, o nichž již bylo rozhodnuto předchozím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152, který byl vydán na základě závazného právního názoru vyplývajícího z předchozích rozsudků Nejvyššího právního soudu vydaných v této věci. Konkrétně tak žalovaný z důvodu již vyloženého závazného právního názoru považuje za uzavřené žalobní námitky soudem pro přehlednost věci označené Ad 1), Ad 3), Ad 4). K žalobní námitce Ad 2), Ad 5) zopakoval skutková zjištění a právní zhodnocení vyložená v žalobou napadeném rozhodnutí.

Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

Posouzení důvodnosti žaloby krajský soudem:

Předně je v obecné rovině nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 „s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č.j. 7 Afs 216/2006-63). Určitý průlom do dispoziční zásady ovládající správní soudnictví představuje povinnost soudu vyslovit rozsudkem nicotnost přezkoumávaného správního rozhodnutí bez návrhu (§ 76 odst. 2 s.ř.s.) a povinnost soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato povinnost připadá v úvahu jen v případě, kdy tato vada brání přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78 a zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze

dne 8. 3. 2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84, dále judikoval, že krajský soud je oprávněn dále zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1 s.ř.s., tj. „*ex officio*“, v případě, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, byť je žalobce výslovně v žalobě nenamítl (tj. jedná se o případy, kdy rozhodnutí není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek, přičemž tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu či z jeho absence nebo z rozhodnutí samotného, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud sezná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry). Konečně, dle názoru krajského soudu, výjimkou z této zásady bude i případ, kdy se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod ze strany správního orgánu, které nebude předmětem žalobních námitek. Důvodem pro tuto výjimku je skutečnost, že ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s. představuje normu procesněprávní, a pokud se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod, tak je třeba připomenout, že smysl procesních norem spočívá ve vytváření mechanismů k ochraně hmotného práva. Procesní normy nelze vnímat jako samoúčelné, a tím spíše nemohou představovat překážku pro aplikaci ústavně zaručené hmotněprávní normy. Proto může v takovém případě krajský soud aplikovat hmotněprávní ustanovení Listiny základních práv a svobod i za situace, kdy žalobce tuto námitku v žalobě vůbec neuplatnil (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2008, č.j. 2 As 9/2008, který sice se vztahoval ke kasační stížnosti, ale lze jej „*argumentum a simili*“ aplikovat i v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, neboť základní úvaha je použitelná i v tomto řízení).

Krajský soud se tedy ve smyslu zmíněné judikatury nejprve zabýval otázkou, zda existuje některá z výše zmíněných výjimek ve vztahu k aplikaci dispoziční zásady, tj. zda je dán důvod pro to, aby soud aplikoval některou z výše uvedených výjimek. V této souvislosti dospěl krajský soud k závěru, že žalované rozhodnutí netrpí vadou uvedenou v ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., žalované rozhodnutí není nicotné (§ 76 odst. 2 s.ř.s.) a rovněž se nejedná o zmíněné další případy průlomu do dispoziční zásady. Proto se krajský soud dále zaměřil na přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích dalších žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. s.ř.s. dospěl k následujícím závěrům:

Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k důvodnosti žalobních námitek uplatněných žalobcem, je klíčovým právní názor, převzatý z předchozího rozsudku ve věci vydaného Nejvyšším správním soudem, který byl vysloven v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152. Krajský soud v Hradci Králové přitom vyslovil: „*Takto prezentovanými názory Nejvyššího správního soudu je krajský soud vázán a ztotožňuje se s nimi. Otázky uvedených projednávaných žalobních a posléze kasačních námitek proto považuje za uzavřené s tím, že nejsou důvodné. Krajský soud se proto dále zabýval ve smyslu závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu pouze třemi žalobními a posléze kasačními námitkami týkajícími se vkladu kapitálového životního pojištění od Komerční pojišťovny, a.s., finančního ekvivalentu naturálního plnění od ZOD Žichlínek a příkladu z pojistné smlouvy na kapitálové životní pojištění od Komerční*

pojišťovny a.s., neboť pouze tyto tři námitky nebyly řádně zdejším soudem přezkoumány, což způsobilo vadu jeho rozsudku pro nedostatek důvodů.“ (s. 15 cit. rozsudku).

Ad 1) K této žalobní námitce (prokázání skutečností tvrzených žalobcem) se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 21.6.2012, č.j. 9 Afs 16/2012-33, tedy krajský soud je tímto vysloveným právním názorem vázán a jak bylo uvedeno shora, již v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152 byla tato žalobní námitka prohlášena za nedůvodnou a její právní posouzení za uzavřené.

Ad 2) Právní předchůdce žalovaného zhodnotil tvrzené skutečnosti ohledně poukázek na pohonné hmoty na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí, když uvedl, že o poukázkách na pohonné hmoty nebyly vedeny záznamy v peněžním deníku, účtováno bylo o výdajích souvisejících s nákupem pohonných hmot. Vzhledem k tomu, že poukázky na pohonné hmoty nebyly zahrnuty do obchodního majetku, nebyla částka 5.900 Kč uznána jako částka, z níž byly uskutečňovány hotovostní vklady do podnikání. Krajský soud považuje toto zdůvodnění za dostatečné a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje.

Ad 3) K této žalobní námitce se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 21.6.2012, č.j. 9 Afs 16/2012-33, když smlouvy uzavřené mezi žalobcem a uvedenou osobou byly vyhodnoceny jako účelové. Krajský soud je tímto vysloveným právním názorem vázán a jak již bylo uvedeno shora, již v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152 byla tato žalobní námitka prohlášena za nedůvodnou a její právní posouzení za uzavřené. Zcela nad rámec pak krajský soud uvádí, že žalobce ani nebyl schopen předložit soudu řádný návrh na provedení dokazování.

Ad 4) K žalobní námitce o povinnosti seznamovat účastníka řízení s obsahem spisu a projednat věc před vydáním rozhodnutí ve věci se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 21.6.2012, č.j. 9 Afs 16/2012-33, když jednoznačně vymezil mantinely této povinnosti správního orgánu. Krajský soud je tímto vysloveným právním názorem vázán, jak již bylo uvedeno v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.8.2012 č.j. 31 Af 35/2011- 152, tudíž námitku neshledává důvodnou, neboť žalobce nebyl postupem právního předchůdce žalovaného nikterak zkrácen.

Ad 5) Jak uvedl žalovaný, částka přívkadu z pojistné smlouvy na kapitálové životní pojištění obdržené 22.6.2001 ve výši 1.004.338 Kč byla zaúčtována jako příjem neovlivňující základ daně dne 26.6.2001 na řádku 534 peněžního deníku. Pak nemohly být tytéž peněžní prostředky, jak v napadeném rozhodnutí uzavírá právní předchůdce žalovaného a krajský soud se s tímto logickým zhodnocením ztotožňuje, zahrnuty v následném zdaňovacím období do disponibilních prostředků k vlastním vkladům do podnikání ve zdaňovacím období roku 2002.

Po vyhodnocení žalobních námitek, s důrazem na vázanost již soudy vyslovenými právními názory v této věci, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému toto právo podle obsahu soudního spisu nevzniklo, neboť dle názoru krajského soudu výdaje vynaložené žalovaným nepřesahovaly výraznou měrou náklady spojené s jeho běžnou úřední činností.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 18. září 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová